

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת נְצָבִים - עבודת האלול

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל" (דברים כט, ט)

הפרנסה וכל שאר העניינים למשך השנה הקרובה?

נכון שהחל מראש חודש תוקעים בשופר בבית הכנסת, ונוהגים לומר למנהג הספרדים סליחות החל מראש חודש, וכן ישנם שמתקשרים סמוך לראש השנה לאחל שנה טובה וגמר חתימה טובה, ובראש השנה עצמו מקפידים באכילת 'הסימנים' ונמנעים מאותם מאכלים שאינם מרמזים לטוב. **אולם האם זאת ההכנה העיקרית שהקב"ה מצפה מאיתנו לעשות? ודאי שלא!**

הקב"ה מצפה מאיתנו לבדוק היטב: האם הפה שלנו נקי? האם העיניים שלנו טהורות? האם האוזניים חפות מכל רבב? האם ליבנו זך? האם כל מחשבותינו קדושות ומאירות? האם רגלינו רצות לקיים רק את רצונו יתברך? **אם נהיה כנים עם עצמנו, יש לנו כל כך הרבה לתקן!**

אם נערוך בליבנו פנימה ניקיון יסודי, לפחות באותה רצינות בה אנו ניגשים לניקיון הפסח- אין ספק שאנחנו נגיע ליום הדין כשמצבנו הרוחני הרבה יותר טוב, וניכתב וניחתם בעז"ה כולנו לחיים טובים ארוכים ולשלום.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

נראה שלא במקרה אנחנו קוראים את הפסוק **"אתם נצבים היום כלכם... כל איש ישראל"** (דברים כט, ט) תמיד בשבת, שלפני ראש השנה.

התורה הקדושה מבקשת להדגיש לנו, שלא רק בימי הדין, ובימי הרחמים והסליחות אנחנו עומדים לפני השם יתברך אלא היום-**כלומר: בכל יום ויום! תמיד אנחנו עומדים לפני ה' למשפט, וכפי שלימדונו חז"ל בגמרא (ר"ה טז). "אדם נידון בכל יום"**.

ועוד מדגישה לנו התורה, לבל נטעה לסבור, שרק הרשעים עומדים למשפט ונתונים בסכנה בשל תוצאותיו האפשריות, **אלא כולכם! כל אחד ואחד מאיתנו:**

"ראשיכם, זקניכם, שוטריכם וכל איש ישראל"- כולנו עומדים מדי יום ביומו במשפט, גדולים כקטנים, ועלינו לדאוג לכך שמצבנו הרוחני יהיה כזה שיאפשר לנו לעבור את המשפט הזה בשלום, ולזכות לחיים טובים ושפע ברכה והצלחה!

לכאורה צריך להבין, הרי לפני חג הפסח בכל בית מתכוננים לקראת החג, מנקים ומקורצפים ימים ולילות, ולאחר הניקוי שומרים מכל משמר שלא יכניסו חס וחלילה אפילו פירור אחד של חמץ.

ומדוע שונים הדברים כאשר מדובר במשפטו של שופט כל הארץ? מדוע אין אנחנו רואים את כל בני האדם עוסקים בקדחתנות בהכנות לקראת יום הדין בו עתידים לחרוץ את גורלנו בכל מה שיקרה איתנו ועם משפחתנו כולל מצב הבריאות,

הצלחה בגור"ב

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה ניט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומר בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעמה בת שרה בנימין בן ברכה רפאל אבידן בן תקווה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וילד אלחנן רפאל בן איריס וילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
הצלחת ורפואת כל עם ישראל

עילוי	כניסת לבת	צאת לבת	רבין חס
י-ט	17:55	19:05	19:47
ת"א	18:12	19:03	19:44
תי"ב	18:13	19:04	19:45
כ"ג	18:14	19:04	19:46

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה

האם יש מנהגים שעלינו לנהוג בערב ראש השנה? ומה בעניין הליכה לבית העלמין? וכן מה הם ההנהגות של אכילה ושתייה והאם מותר לישון ביום טוב של ראש השנה?

! שאלה

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

! תשובה

יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה, היות שהוא היום האחרון של השנה ומסוגל לכפר על העוונות. אולם, אם יש ברית מילה או פדיון הבן - מותר לאכול, אף לנוהגים להתענות.

מנהג ישראל להסתפר בערב ר"ה לכבוד החג. לובשים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד יום טוב. אף שהוא יום דין ומשפט, אנו מראים בכך, שאנו בטוחים בחסדי ה', שיוציא לאור משפטנו. יש נוהגים ללכת בערב ר"ה לבית הקברות, אף שאין הוא יום האזכרה, כדי לבקש מהנפטרים, שימליצו טוב עלינו. אולם אין זו חובה, ואדם, שקשה לו מחמת חולשה וכו' לא ילך.

מכיוון שראש השנה פותח את השנה החדשה, נוהגים לעשות סימנים גם באכילה, כגון אכילת דברים מתוקים כדבש לסימן טוב, שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. יש נמנעים משום כך, שלא לאכול מאכלים חריפים או חמוצים. אך אדם, שרגיל באכילתם, ואחרת המאכל תפל לחיכו, מותר לו לאוכלם, ואין איסור בדבר.

יש לשמח היות שזה יום חג, ובפרט שהוא סימן לכל השנה. ולכן לא יהיה אדם כעסן בביתו, וחלילה, לא יבכה ויהיה שרוי בעצב, אלא ישתדל לשמח במה שאפשר את אשתו ובני ביתו, וירבו באמירת תהילים, מכיוון שהוא יום דין, שבו נכתב מה יעלה בגורלו במשך השנה הבאה עלינו לטובה. וזכותו של דוד המלך, עליו השלום, יהיה מליץ יושר עליו ועל משפחתו ועל כלל ישראל אמן.

נהגו שלא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום, שספרי חיים וספרי מתים נפתחים. ואמרו בתלמוד ירושלמי, **שהישן בראש השנה גורם לכך, שמזלו יישן**. אך אינו צריך להשתדל לקום כבר בעלות השחר, ולאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהיה מרוכז בתפילה. **ואם הוא עייף במשך היום ומרגיש הכרח לישון, מותר לישון אחר חצות היום**. [ובדרך מליצה אמרו, מוטב שיהיה מזל ישן ממזל עייף]. והיושב בטל ועוסק בשיחה בטלה, וכיוצא בזה, כישן דמי. אי לכך אדם, שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון, והעיקר שאינו הולך לישון - אלו דברים בטלים. ויש עניין לסיים פְּעָמִים ספר תהילים העולים למנין "כפר".

תחושה בצער הזולת

לפני שנים רבות בטבריה גר אחד מחסידי קאמי הגה"צ רבי הירש מיכל זצ"ל, שהיה מגדולי תלמידי מרן רבי משה מקוברין זיע"א. בין הנהגותיו בקודש היה ר' הירש מיכל מדקדק גדול בנטילת ידיים, **ודאג תמיד לנגב את ידיו היטב באמצעות מגבות עבות שהותירו את ידיו יבשות לגמרי**.

באחד הבקרים, לפני תפילת שחרית, הביא לו רבי נח וינברג זצ"ל שתי מגבות עבות וטובות במיוחד. רבי הירש מיכל שמח במגבות מאוד, אך בכל זאת עדיין לא השתמש בהן. לאחר התפילה ניגש רבי הירש מיכל אל ר' נח ושאל אותו: "מניין יש לך מגבות טובות ואיכותיות שכאלו בבוקרו של יום?".

סיפר ר' נח שבשעה שהלך בדרכו אל התפילה הבחין באישה אלמנה, העומדת בפתח ביתה ומוכרת מחפצי הבית במחיר מוזל על מנת להביא לחם לפיות ילדיה. בין שלל החפצים הבחין ר' נח במגבות המשובחות, ומכיוון שידע שאם יקנה מגבות אלו עבור נטילת ידיים יגרום לר' הירש מיכל קורת רוח, עשה כן.

כששמע זאת ר' הירש מיכל נאנח בזעזוע: "אישה אלמנה ברוב צערה נאלצה למכור את חפצי ביתה במחיר מוזל, כיצד אוכל להשתמש במגבות שכאלו? **הרי שכל פעם שאנגב בהם את ידי, אחשוב על כך שאותה אלמנה שבורה שרויה בצער, ואני מרוויח מכך! אינני מסוגל להשתמש וליהנות בדבר שהוא שבר וצרה לזולתי!**"

יש נוהגים להביא סימנים לשולחן שבהם 'סימנים' להצלחה בעז"ה במשפט

• אננס - בארמית 'אנא נס' - אני בורח (מהמשפט)	• חציל - בגימטריה עולה 'הצלחה', שנזכה בעז"ה להצליח בדין.
• תרד - "שתרד" עלינו שנה טובה.	• גזר - ש'תגזור' עלינו גזירות טובות.
• מילון או לימון - אותיות 'נימול', שנזכה לבן זכר.	• תפוח - אותיות 'פתוח', שתפתח ליבנו בתורה הקדושה.
• מלפפון - בגימטריה 'רופא' - שנזכה לרפואה שלימה.	• עגבניה - אותיות 'ניגע בה' - שנזכה להתייגע בתורה.
• בצל - שנזכה לשבת 'בצל' סוכת עורו של לווייתן.	• פלפל - שנזכה 'לפלפל' בתורה.
• שלווה - שנזכה לשלווה ויישוב הדעת.	• במבה - ר"ת 'ברכה מרובה בבית הזה'.
• סרדין - נוטריקון 'סר די'.	

מינויים

לקבלת העלון חינוך במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב יצחק מאיר העשיל מקופיטשניץ זצ"ל

האדמו"ר הרב יצחק מאיר העשיל מקופיטשניץ זצ"ל - נולד ב-כ"א כסליו ה'תרכ"ב (1861) בזינקוב. לאחר נישואיו התגורר בהוסיאטין ליד חמיו. בשנת ה'תרמ"א (1880), מעט לאחר נישואיו, נפטר אביו והחסידיים רצו למנותו לרבי, אך הוא סירב והמשיך לגור בחצרו של חמיו. בשנת ה'תרנ"ד (1893), לאחר פטירתו של חמיו פנו אליו מעיירות שונות לשמש כרבם. מאחר והסתפק, שאל את דודו - רבו רבי דוד משה פרידמן ממצ'ורטקוב: "מאיזה עיירה לקבל את המינוי?", הרבי הטיל גורל, וכשיצא הפתק 'קופיטשניץ' אמר הרבי: "מזל טוב קופיטשניצר רבי". שימש כאדמו"ר הראשון בחסידות קופיטשניץ. רבים פנו אליו ונושעו. במלחמת העולם הראשונה, נמלט עם משפחתו לוינה כרוב אדמו"רי רוס'ין, עקב פחדם מהשלטון הרוסי, ונשאר בה עד לפטירתו.

בשנת ה'תרע"ט (1918) לאחר סיום מלחמת העולם הראשונה, שנמשכה יותר מארבע שנים, שבה נרצחו כמיליון יהודים והותירה משפחות רבות שבורות, נעדרים רבים, נכים ואלפים רבים של פליטים ללא קורת גג וללא מזון שהסתובבו מעיר לעיר כשהם מחפשים מקום מגורים חדש. מסירותו של הרבי לכל יהודי ויהודי לא ידעה גבול. ביתו הפך לבית וועד לעניים ולאומללים שהיו זקוקים למילות עידוד ונחמה, לרפא את שברי ליבם מהצרות שניתכו על ראשם, וזאת עשה הרבי כל שעות היום והלילה, עד שבני המשפחה וצוות הגבאים המסורים דאגו מאוד לבריאותו של הרבי. **בעל רוח-הקודש**. רבים פנו אליו ונושעו. נפטר ביום ראשון של ראש השנה, א' תשרי ה'תרצ"ו (1935) חי כ-74 שנים. ציונו בוינה שבאוסטריה. בנו, ר' אברהם יהושע מילא את מקומו באדמו"רות.

אביו: ר' אברהם יהושע העשיל ממז'יבוז' (דור רביעי ל'אוהב ישראל' מאפטא). **אימו:** מרת לאה רחל (בת ר' שלום יוסף פרידמן מסדיגורה). **אשתו:** מרת גיטל (בת ר' מרדכי שרגא פרידמן מהוסיאטין). **מרבתינו:** אביו, ר' אברהם יהושע העשיל. דודו, ר' דוד משה פרידמן ממצ'ורטקוב. **ילדיו:** האדמו"ר ר' אברהם יהושע, ר' משה הי"ד (נרצח בשואה), ר' שלום יוסף, ר' מרדכי שרגא, מרת בלומא רייזיל (נישאה לאדמו"ר ר' אברהם יעקב פרידמן, ה'אביר יעקב' מסדיגורה-ת"א), מרת חווה (נישאה לאדמו"ר ר' אליעזר הגר מויז'ניץ, ה'דמשק אליעזר'), מרת מרים הי"ד (נישאה לר' אברהם יהושע העשיל ממז'יבוז'-טרניפול. נרצחה עם בעלה בשואה).

לאחר מלחמת העולם הראשונה, הרבי הפקיר עצמו, עבור כל יהודי. עזר והתעניין בכל פליט ופליט ולא שינה מסדר עבודת הבורא בה נהג מיום עומדו על דעתו. כתוצאה מעומס זה, הגיע למצב בו בקושי נותר לו זמן מועט לשינה, והיו ימים בהם כמעט ולא ישן. באחד הלילות הבחינו הגבאים שהרבי כלל לא עולה על יצועו, הוא הסתובב בחדרו כששפתיו רוחשות תפילה ללא הרף. ניכר היה שמשוה מתרחש, אך לא היה מי שהעז לשאול, וכך נותרה החידה ללא פתרונה.

כל אחת מהמדינות שהיו מעורבות במלחמה, החלו להחזיר את החיים למסלולם הרגיל. כל מדינה נאלצה להשקיע רבות בנושא הכלכלי. המפעלים שהופצו עדיין לא שוקמו, מקומות עבודה מסודרים עדיין לא היו. האבטלה גאתה, חוסר התעסוקה היה משווע, כל זאת הביא אנשים רבים לעסוק בהברחות. כל מדינה נאלצה להתמודד נגד מצב לא רצוי זה, על ידי הידוק הסגר בגבולות, הגברת הסיורים לאורך הגבולות למניעת הברחות, וכמו כן החמרה גדולה בחוקי המדינה נגד מבריחים. כאשר נתפס מבריח, יכלו בתי המשפט לגזור עליו אף עשר שנות מאסר בפועל, למען ישמעו וייראו. בדרך זאת קיוותה המדינה למנוע מהשוק השחור של הברחות לפרוח ולצמוח.

בחור צעיר בשם משה זיידל ברח עם הוריו לוינה. בתום המלחמה הוא היה מוכרח לפרנס את הוריו המבוגרים. הוא הצליח להשיג דרכון פולני, ונכנס אל קהילת המבריחים. כך נהג במשך זמן מה. באחד הימים הזדמנה למשה זיידל עסקה מסוכנת. אם יצליח להעביר סחורה מסוימת לברלין- יקבל סכום גבוה מאוד. **הוא ידע שאם יצליח במשימתו יוכל בכסף שיקבל לפתוח עסק עצמאי וחוקי.**

הוא גם ידע שרשויות המדינה הגבירו והידקו את הפיקוח על כל הפרצות דרכן הוברחו מוצרים למיניהם. הוא חשש מאוד מעסקה זו ולכן נכנס לרבי. כשסיפר זאת לצדיק, הרב אמר: "האם אתה יודע כי מי שיתפס מבריח סחורה יכנס לשנים רבות לכלא אחרי שישלם קנס של מאה אלף כתרם?". באותה שעה ישב בחדר חתנו של הרבי ה'אביר יעקב'. הלה שאל: "פרנסה וסכנה- מה קודם למה?". אחרי שהייה קלה קם הרבי, נטל פיסת נייר קטנה, גלגל אותה ומסרה למשה. "סע לשלום וה' יהיה בעזרך, כשתבוא לברלין תן עשרה מארקים לצדקה. באיזה שעה בערך תחצה את הגבול?". הוא השיב: "מחר בסביבות השעה 13:00 בצהריים". ברכו הרבי בשנית ופטרו לשלום.

כשהגיע לברלין, נשמעה צפירה ארוכה של הרכבת. שוטרי הגבול עלו לרכבת וציוו על כולם לעמוד בשורה. הם עברו אחד-אחד, בדקו מה מכילות חבילותיו, ולאחר מכן החתימו את הדרכון. הוא ראה כיצד נלקחו אנשים בכוח בגלל דברים אסורים שהתגלו בחבילותיהם. ליבו פירפר, שכן מספר חבילות גדולות שלו נמצאות בקצה הקרון ועליו להצהיר על כך... הוא צייר את דמותו של הרבי והושיט את הדרכון לשוטר שבא מולו. **וראה זה פלא, השוטר לא שאל מאומה על החבילות, החתים את הדרכון והמשיך הלאה. החבילות לא נפתחו!**

כשהגיע לברלין נתן את הכסף לצדקה כפי שביקש הרבי, ולאחר שקיבל את סכום העמלה שב לוינה. כשהגיע לביתו ציפו לו הוריו בדאגה, הם ידעו על נסיעתו ועל מעשיו. "מבית הרבי מקאפיטשניץ נודע לי", סח לו אביו, "יום אחרי שיצאת לדרך, יצא הרבי מחדרו בשמחה ואמר 'בורך ה', עתה עבר משה זיידל את הגבול בשלום, אבל בגינו לא נתתי לעיניי תנומה כל הלילה, הייתי ער שומר ומשגיח עליו כל הזמן".

משה זיידל פתח עסק חוקי, ועשה חיל בעבודתו. יום אחד הביא סחורה יקרה של משי מברלין. הוא שילם את המכס והניירת הוחתמה. מאחר ואצה לו הדרך, עקף את תור הרכבים והגיע לראש התור, אך שם נעצר. הוא הגיש את הניירת והראה ששילם הכול כדון. להפתעתו, כקנס על שלא עבר בדרך המקובלת ולא דאג שידביקו מדבקות מעבר על הארגזים, הוחרמה כול הסחורה והוא ספג נזק כספי עצום. בלב כואב שב לוינה. כעבור מספר ימים הגיע לרבי לבכות על ההפסד הגדול. כשהגיע לשם, נודע לו שזה עתה שב הרבי לביתו. סיפר משה זיידל מה שקרה ואודות העובדה שכול השנים בהן הוא עוסק ביבוא ויצוא, מעולם לא אירע לו מאומה, וזו הפעם הראשונה שהחמירו כלפיו בקנס כה כבד. הביט אליו הרבי עם צער בעיניו, נאנח חרישית ואמר: **"אוי, כך זה נראה כשאני לא בביתי!!!"**

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?!"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

שְׁלֵא לְפָגַע בְּאַלְמָנָה

בצר לו נכנס לרב העיר. הרב שמע את כל הפרטים והרגיע את רוחו: "אם אכן לא קרה לך כדבר הזה, מה לך כי תדאג?". כיוון שרוחו עדיין לא שבה אליו הלך לדפוק על פתחי חכמים וצדיקים. הכול אמרו לו כי אם אינו זוכר מעשה כזה, מסתבר שמדובר בחלום של דברים בטלים.

ברבות הימים, אט-אט רוחו שבה אליו, הוא נרגע, ודבר החלום החל להישכח מתודעתו. **חלפו שנים רבות - כעשרים שנה. והחלום נשכח כליל.**

ערב שבת קודש אחד בדרכו למקווה ניגשה אליו אלמנה ובידיה עוף: "אין לי עוף לשבת בבקשה תשחט לי את העוף הזה" - "סיימתי את כל השחיטות, בשעות הבוקר המוקדמות, עכשיו ממש אין לי זמן", השיב בהתנצלות רבתי, "אני טרוד מאוד" והמשיך בדרכו, והתיק בידו - לטבול במקווה לכבוד שבת.

הוא שב מהמקווה הכין את שאר ענייני הבית, השבת התקרבה. הוא יצא לבית הכנסת לאמירת שיר השירים וקבלת שבת, כדרכו, בדביקות. התפלל מעריב ושב לביתו, שר 'שלום עליכם מלאכי השרת'. התיישב ליד השולחן למזוג יין. ולפתע...

ולפתע ניתר ממקומו בצווחה: "הוי! הוי! אוי! אוי! וי!". הוא נזכר בחלום. הבהלה, שאחזה אותו הייתה איומה, "אהה! אהה!", גנח ופרס את ידיו בחרדה, "וי, וי", ונפל מתעלף.

העירו אותו. הוא אזר כוחות וביקש מבני ביתו: "מהרו לשלוח לאלמנה פלונית, מגש עם דגים, מגש עם בשר, כפי יכולתנו!", אחריהם הלך גם הוא לפייס את האלמנה.

היא מחלה לו בלב שלם, וגם אכלה מהמטעמים ששלחו לה. רוחו שבה אליו. שב לביתו קידש על היין בקול אדיר של התרגשות: "יום השישי ויכולו השמים והארץ!". דמעות של שמחה וקדושת שבת התערבבו יחד ונפלו לתוך הגביע. אח"כ סעד את סעודתו. בירך ברכת המזון בשמחה ובהודאה לה'. והלך לישון.

בבוקר לא קם. הוא השיב את נשמתו לבוראו. עם תיקון מעשהו. בהלווייתו, שהתקיימה במוצאי שבת, נפוצה השמועה הנ"ל בין המלווים. ובספר שיצא לאור לעילוי נשמתו, הסכימו בניו לספר את המעשה כצורתו.

עלינו להתחזק עלינו לדעת. כי יש דין ויש דיין. אין מעשה שנאבד. "סוף דְבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הַאֱלֹקִים יָרָא וְאֶת מְצֻתָיו שָׁמַר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם. כִּי אֶת כָּל מַעֲשֵׂה הַאֱלֹקִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם אִם טוֹב וְאִם רָע." (קוהלת י"ב י"ג-י"ד) ונזכה כולנו לכתובה וחתימה טובה אמן.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'להגיד' ובו הוא מביא סיפור שהתרחש בירושלים בו מספרים מעשה שהתרחש עם אביהם:

אבא, היה ירא שמיים מאוד. ושימש כשוחט בעיירה. בוקר אחד, ותפעם רוחו, וסיפר לבני הבית על חלום נורא שחלם: "חלמתי כי סיימתי את חיי ואני מגיע למשפט לפני בית דין של מעלה. במקום ניצב מלאך חבלה וטענתו בפיו, כי הוא נברא מעבירה שעשיתי. ואין לוותר עליה! ומה היא?".

"בערב שבת קודש בעודי עוסק בהכנות לשבת, באה אלי אלמנה ובקשתה בפיה: 'עדיין לא בישלתי לשבת, רק עכשיו השגתי עוף אחד, אבקש שתבוא לשחט'. השבתי לה כי הסתיים זמן השחיטה, כמו כן אני טרוד לקראת שבת, עדיין לא הלכתי לבית המרחץ וכו', לכן אין לי אפשרות לשחוט לה! (כמי שאומר, השבת תאכלו מאכלי חלב) - לא שחטתי".

"מעבירה זו נברא מלאך דין קשה. והוא תבע, שיענישו אותי. פסקו בבית דין: כיבוס וטיהור בגיהנום שלושים יום, או לחזור לעולם הזה ושם לתקן את העבירה. ביקשתי לסבול גיהנום - העיקר לא לשוב לעולם".

"הובילו אותי לגיהנום, וככל שהתקרבתי הרגשתי חום רב ונורא, עד שלא הייתי מסוגל לעמוד בו - צער רב. בקשתי בתחנונים לשוב לבית הדין ולבחור בברירה השנייה".

"אני בחלומי מתחנן למלאך. אולם המלאך מיאן. התחננתי עוד, עד שהסכים להחזיר אותי לבית דין של מעלה. אמרתי לפני בית הדין שאני חוזר בי, ובוחר לרדת לעולם הזה. הסכימו איתי. אבל, יצאה הוראה להעניש את המלאך, מדוע? כיוון שלא מילא את שליחותו כהוגן - מי הרשה לך להשיבו?! השבת אותו ללא ציווי".

"הענישו אותו במכת שוט אש - פולסא דנורא. הזדעזעתי מאוד מהעונש שביקשו להעניש אותי, ותוך כדי הפחד זעזוע של מכת אש צולבת, התעוררתי".

עד כאן החלום. ותפעם רוחו. הוא התיישב לבדוק את ימי חייו עד הנה, ולא נזכר במקרה שהיה לו עם אלמנה. אך חשב, כי עצם העובדה ש'איני זוכר' היא לא ראייה. כיוון שבהחלט יתכן ששכח, אולי הפטיר פעם ברחוב תשובה מתחמקת לאלמנה והמשיך לדרכו ואפילו לא מודע לצער שגרם לה.

ישב שוב וניסה בכל זאת, להעלות על דף את פירוט כל חייו כשוחט, לא מצא בעצמו שום פגם בתפקידו כשוחט. כך ישב וחשב במשך שבועות וחודשים לאחור והגיע למסקנה, כי תמיד התייחס כראוי לבקשות אנשים, יהיה מי שיהיה - וקל וחומר לאלמנות.

לע"נ	תמצב"ה
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל זצ"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה רפאל בן אסתר ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה
הרב שבת בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה ברי זצ"ל אביבה בת איירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל